

Arrest

nr. 309 253 van 4 juli 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 11 juni 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 12 juni 2024, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtun en soennitisch moslim. U zou op basis van het leeftijdsonderzoek dat u in België onderging, geboren zijn op 1 januari 2003. U bent geboren in Kalawal in het district Kot van de provincie Nangarhar. Na de dood van uw vader, verhuisde u met uw moeder [M.J.M.] en uw broer [A.I.] naar het huis van uw maternale oom [I.G.], naast uw ouderlijk huis. Na vijf maanden verhuisde u met uw moeder en broer naar Patipur omdat er toen gevechten tussen IS uitbraken in uw regio. In die periode is uw broer [A.I.] uit Afghanistan gevlucht. U verbleef ongeveer acht maanden in Patipur vooraleer u en uw moeder terugkeerden naar het huis van uw maternale oom in Kalawal. De veiligheidssituatie was toen terug beter in de regio, gezien IS het dorp verliet en zich had teruggetrokken in de bergen. U woonde in het huis van uw maternale oom in Kalawal, tot uw vertrek uit Afghanistan.

U verklaarde dat uw vader zeven of acht jaar geleden de lokale politie in uw regio vervoegde en er meevocht in het verzet tegen IS (Islamitische Staat, Daesh) in uw regio, geleid door Haji Hayat Khan. Hij werkte er ongeveer anderhalf of twee jaar, voordat hij ongeveer zesenhalf jaar geleden omkwam tijdens zijn werk in een gevecht met IS. Hij werd 's nachts neergeschoten door IS in de controlepost waar hij werkte, terwijl zijn collega [S.] gewond raakte. Wanneer IS daarna bij de controlepost aankwam, hebben ze [S.] onthoofd. Drie of vier maanden na de dood van uw vader werd uw broer bedreigd door IS omwille van het werk van uw vader voor de lokale politie. Hij ontving een dreigbrief. Uw broer [A.I.] verliet Afghanistan ongeveer drie tot vijf maanden na de dood van uw vader, omwille van zijn problemen met IS. Na zijn vertrek had uw familie geen problemen meer met IS, totdat ze u ongeveer drie of drieënhalve maand voor uw vertrek in elkaar sloegen wanneer u met uw grootmoeder in de Andrano bazaar was. U werd daarop naar het ziekenhuis gebracht. Na uw ontslag uit het ziekenhuis waarschuwde uw maternale oom u dat u meer aan uw veiligheid moest denken. Ongeveer tweeënhalve maand voor uw vertrek vond uw maternale oom [I.G.] een dreigbrief van IS, gericht aan u, aan zijn huis. Uw maternale oom besloot dat u het huis niet meer uit mocht. Daarna zei hij dat u het land moest verlaten omdat u niet meer veilig was. Hij sprak erover met uw moeder en grootmoeder, maar zij waren niet akkoord en zonder hun toestemming heeft uw maternale oom besloten u uit het land te sturen.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Afghanistan een maand voor de val van de voormalige regering in augustus 2021. U kwam aan in België op 5 december 2021 en diende hier op 6 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Omwille van zijn problemen met IS in Afghanistan heeft uw broer [A.I.M.] (CGVS [...], DVZ [...]) op 16 oktober 2017 internationale bescherming aangevraagd in België. Op 11 juli 2018 werd hem de subsidiaire bescherming toegewezen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) een foto van uw taskara, (2) een foto van uw vaccinatiekaart, (3) een kopie van een foto genomen na het incident in de bazaar, (4) foto's over uw leven in België en (5) documenten in verband met uw Nederlandse taallessen in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door IS. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert. Daarbij kan u niet aannemelijk maken dat er sinds de machtsovername door de Taliban nog sprake zou zijn van een gegronde vrees op vervolging of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw vrees voor vervolging en de problemen die u en uw familie in Afghanistan kenden, uitsluitend zijn toegespitst op IS. Zo verklaart u dat uw vader zes of zesenhalf jaar

geleden gedood is door IS tijdens zijn werk bij de lokale politie (CGVS, p. 16), die was opgericht door Haji Hayat Khan als verzetsbeweging tegen de aanwezigheid van IS in uw regio (CGVS, p. 13-14). Hoewel het werk en de dood van uw vader op zich niet worden betwist door het CGVS, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die u en uw broer [A.I.] vervolgens met IS hadden, als familieleden van een voormalig lid van de lokale politie.

Zo ondermijnen vaagheden en incoherenties de geloofwaardigheid van de verklaringen die u aflegt over de eerdere problemen van uw broer [A.I.]. U stelt dat uw broer drie of vier maanden na de dood van uw vader bedreigd werd door mensen van IS, die zeiden dat uw vader ongelovig en een politieman was, waarop uw maternale oom besloot dat uw broer het land moest verlaten (CGVS, p. 12). Hij vertrok ongeveer vijfenhalf of zes jaar geleden (CGVS, p. 6). Daarover dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat uw broer in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op basis van dezelfde asielmotieven als degene die u aanhaalt, namelijk het werk en de dood van uw vader, en de bedreigingen die uw broer vervolgens kreeg van IS. De verklaringen die uw broer aflegde voor het CGVS in kader van bovenstaande vluchtmotieven werden echter ongeloofwaardig bevonden (zie administratief dossier, blauwe map, beslissing [A.I.M.]). Uw broer tekende geen beroep aan tegen de beslissing van het CGVS, waardoor de beoordeling van het CGVS in het kader van deze feiten vast staat. Daarnaast komt ook u niet verder dan vage en oppervlakkige verklaringen met betrekking tot de redenen van uw broer om Afghanistan te verlaten. U verklaart dat IS uw broer drie à vier maanden na de dood van uw vader begon te bedreigen, aangezien hij toen de verantwoordelijke van de familie was, maar u weet niet hoe ze hem concreet bedreigden (CGVS, p. 16) en of ze hem ook persoonlijk kwamen bedreigen of niet (CGVS, p. 17). U zegt dat IS een dreigbrief stuurde naar uw broer (CGVS, p. 12), maar kan niet zeggen of het bij één dreigbrief bleef: "Ik heb geen exacte informatie van die tijd want ik was te jong" (CGVS, p. 17). Ook kan u niet zeggen of IS nog naar uw broer kwam zoeken, voor of na zijn vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 17). Gevraagd of u later iemand meer informatie vroeg, stelt u dat uw grootmoeder wel zei dat uw vader werd gedood en uw broer werd bedreigd, maar dat u er geen aandacht voor had om meer informatie te krijgen omdat u toen jong was (CGVS, p. 17). Expliciet gevraagd om welke reden u niet meer informatie zocht als uw vader al gedood was door IS en uw broer door hen bedreigd werd, stelt u dat u verdrietig was en er niet aan herinnerd wilde worden (CGVS, p. 17). Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich grondig informeert over de oorzaken van zijn problemen en de door hem daaraan gelinkte vrees voor vervolging. Voorts merkt het CGVS op dat u ook na uw vertrek uit Afghanistan meer informatie kon verzamelen, gezien u hier in België contact hebt met uw broer [A.I.] die in Brussel woont en die u er in het weekend bezoekt (CGVS, p. 8) en u ook nog contact hebt met uw familie in Afghanistan (CGVS, p. 8). Uw vage en oppervlakkige verklaringen, alsook uw desinteresse om meer informatie te verzamelen in het kader van uw lopende procedure om internationale bescherming waarin u zich op deze elementen beroept, ondermijnen de geloofwaardigheid en ernst van de problemen die uw broer [A.I.] in Afghanistan had.

Voorts legt u ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot de periode na de dood van uw vader, die zodoende de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven verder op de helling zetten. Zo stelt u dat er in uw dorp meer dan vijftig dorpingen de lokale politie hadden verwoed in de opstand van de lokale politie tegen IS (CGVS, p. 13-14). Gevraagd of u zelf nog andere dorpingen kent die ook bij de lokale politie waren en daardoor later problemen hadden gekregen, verwijst u slechts naar het voorbeeld van [A.] (CGVS, p. 15) uit het nabijgelegen dorp Qala Gai, die drie tot vier jaar geleden (i.e. in 2019 of 2020) werd ontvoerd en gedood (CGVS, p. 11-12). [A.] werd ontvoerd en gedood omwille van zijn werk voor de lokale politie (CGVS, p. 12), maar u weet niet waar of wanneer op de dag [A.] precies gedood is en hebt er verder ook niemand informatie over gevraagd (CGVS, p. 12). Toch mag verwacht worden dat u zich er grondig over zou informeren, aangezien uw vader om dezelfde reden reeds gedood was, uw broer na bedreigingen door IS reeds het land had verlaten, en dergelijke informatie u cruciale inzichten zou verschaffen in het potentiële risico dat u in die periode liep. Dat u geen verdere informatie zocht, ondermijnt de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van uw verklaringen. Afgezien van het voorbeeld van [A.] stelt u: "Er waren dorpingen die bij de lokale politie waren maar individueel weet ik niet over hun problemen die ze hadden, dus ik weet niet over de persoonlijke problemen van anderen" (CGVS, p. 15). U weet evenmin of er familieleden van dorpingen die bij de lokale politie waren, problemen hadden omwille van het werk van die dorpingen, en herinnert zich slechts [A.] (CGVS, p. 15). Ook over de periode waarin u bedreigd werd, ten tijde van het incident in de Andrano Bazaar en de dreigbrief, weet u niet of andere mensen in uw dorp ook bedreigd werden door IS (CGVS, p. 18), hoewel er toen nog steeds mensen in uw dorp woonden die eerder bij de lokale politie waren (CGVS, p. 18-19). Gevraagd om welke reden IS wel naar u kwam, omwille van het werk van uw vader, terwijl u geen weet had van andere dergelijke incidenten bij dorpingen die zelf bij de lokale politie hadden gezeten, stelt u slechts dat ze uw vader hadden herkend wanneer ze tegen hem vochten en daarom u benaderden (CGVS, p. 20). Gevraagd om welke reden IS in die periode dan geen andere dorpingen die zelf bij de lokale politie zaten heeft benaderd, stelt u dat u daar geen informatie over hebt (CGVS, p. 21). Indien IS echter in staat was u te benaderen in de periode na de dood van uw vader, merkt het CGVS op dat u niet aannemelijk kan maken dat ze dan geen andere dorpingen zouden bedreigen of doden. Het feit dat u zich daaromtrent beperkt tot het voorbeeld van [A.], uit een ander dorp, tast de

geloofwaardigheid en ernst van uw asielrelaas aan. Zodoende slaagt u er niet in aannemelijk te maken om welke reden IS dan wel naar u kwam op dat moment, nota bene ongeveer vijf jaar na de dood van uw vader (CGVS, p. 6-7), terwijl ze andere dorpelingen die zelf bij de lokale politie zaten en hun familieleden niet benaderden. Omwille van bovenstaande plaatst het CGVS reeds grote vraagtekens bij uw verklaringen over de bedreigingen van IS aan uw adres.

Ook wat de concrete vervolgingsfeiten door IS tegen u betreft, kunnen uw verklaringen allerm minst overtuigen. U verklaart dat IS u eerst had geslagen bij de Andrano bazaar (CGVS, p. 18), ongeveer drie of drieënhalve maanden voor uw vertrek (CGVS, p. 13). U legt een foto neer van uw verwondde gezicht, ter staving van dat incident (zie administratief dossier, groene map, document 3). Ongeveer tien tot vijftien dagen later, stuurde IS een dreigbrief waarin ze zeiden dat uw vader had deelgenomen in de gevechten van de lokale politie tegen IS en dat ze u zouden vermoorden (CGVS, p. 18). Ongeveer tweeënhalve maand later vertrok u uit Afghanistan (CGVS, p. 13). U had het pak slaag door IS in de bazaar echter nog niet vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u werd gevraagd alle feiten te geven die hebben geleid tot uw vertrek uit uw land van herkomst (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Daarmee geconfronteerd, stelt u dat u op de DVZ niet stabiel was en u niet kon focussen op wat u zei (CGVS, p. 20), hoewel u dat niet had aangehaald wanneer u werd gevraagd of u opmerkingen had bij uw interview op de DVZ (CGVS, p. 4). U verklaarde ten overstaan van het CGVS bovendien dat het interview op de DVZ goed verlopen was, uw verklaringen u daar werden voorgelezen in het Pashtu en dat u daar in staat was geweest om alle redenen aan te geven die geleid hebben tot uw verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 4). Gezien dat incident bij de bazaar een cruciaal incident in uw asielrelaas betreft, kan verwacht worden dat u er op zijn minst melding van maakte bij de DVZ, waar u gevraagd werd al die redenen aan te geven (CGVS Vragenlijst, vraag 5). Omwille van bovenstaande wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dat incident bij de Andrano bazaar dan ook ondermijnd. Ook uw verklaringen over de dreigbrief die u van IS kreeg kunnen niet overtuigen. Zo weet u niet waar die brief momenteel is en oppert u dat uw maternale oom die brief misschien heeft vernietigd (CGVS, p. 19), maar u hebt uw maternale oom nooit gevraagd waar die brief is en of hij die nog heeft of niet (CGVS, p. 19). Gevraagd om welke reden u dat niet hebt gedaan, gezien u die brief dan misschien had kunnen voorleggen ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, stelt u dat uw maternale oom de beslissingen maakt en dat u geen rechten hebt om vragen te stellen (CGVS, p. 19). Dat u uw maternale oom niet meer informatie over de dreigbrief kan vragen wegens zijn autoriteit in de familie, kan echter niet overtuigen aangezien u uw maternale oom wel kon vragen waarom hij vond dat u het land moest verlaten, waarop hij antwoordde dat IS u zoekt en gaat doden (CGVS, p. 19). Zo had u eveneens meer informatie kunnen vragen over de dreigbrief, net als u hebt gedaan over de beslissing van uw maternale oom in verband met uw vertrek uit Afghanistan. Verder staken uw verklaringen over de dreigbrief van IS op het CGVS allerm minst met uw eerdere verklaringen erover op de DVZ. Op de DVZ had u gezegd dat IS u "ongeveer twee à drie brieven" stuurde (CGVS Vragenlijst, vraag 5), maar op het CGVS spreekt u telkens maar over één dreigbrief. Wanneer u expliciet wordt gevraagd of IS u maar één dreigbrief stuurde, antwoordt u dat u niet weet of uw maternale oom na die eerste brief "nog een andere brief ofzo had gekregen of nog op een andere manier werd bedreigd" (CGVS, p. 19). U vroeg hem ook niet of er nog iets meer dan die ene dreigbrief gebeurde (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met die tegenstrijdigheid in uw verklaringen over opnieuw een cruciaal element in uw asielrelaas, stelt u dat u zelf maar wist over één brief maar dat u aannam dat er nog een brief was (CGVS, p. 19), wat geen afdoende verklaring is voor het feit dat u eerder wel een concreet aantal dreigbrieven kon noemen op de DVZ. Ook hier moet benadrukt worden dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw interview op de DVZ goed verlopen was, uw verklaringen daar werden voorgelezen in het Pashtu en dat u geen opmerkingen te geven had over dat interview (CGVS, p. 4). Op die manier wordt geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dreigbrief die u van IS kreeg, eveneens aangetast. Ook wat de inhoud van die dreigbrief betreft, zijn uw verklaringen op het CGVS strijdig met uw verklaringen op de DVZ. Op de DVZ had u immers gezegd dat erin stond dat u IS moest vervoegen, ter compensatie voor het feit dat uw vader voor de lokale politie en de ongelovige overheid had gewerkt (CGVS Vragenlijst, Vraag 5). Op het CGVS rept u echter met geen woord over die eis van IS dat u hen moet vervoegen: u zegt slechts dat uw maternale oom de brief door iemand anders liet voorlezen, die zei dat IS u bedreigt en u zal doden als ze u benaderen (CGVS, p. 19). Expliciet gevraagd of uw maternale oom u nog iets over de inhoud van die brief vertelde, stelt u dat u het hem niet vroeg en hij niets uitlegde (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met het feit dat u op de DVZ wel had gesproken over rekrutering door IS in die brief, stelt u: "Ik weet het niet meer, misschien zei ik dat" (CGVS, p. 19). Nogmaals benadrukt het CGVS hier dat u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw interview op de DVZ goed verlopen was, uw verklaringen u daar werden voorgelezen in het Pashtu en dat u geen opmerkingen te geven had over dat interview (CGVS, p. 4). Omwille van bovenstaande elementen wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw asielmotieven teniet gedaan.

Verder slaagt u er evenmin in aannemelijk te maken om welke reden IS nooit meer heeft ondernomen dan het pak slaag bij de Andrano bazaar en de dreigbrief. Gelet op het feit dat IS in staat was u 's ochtends te benaderen bij de Andrano bazaar (CGVS, p. 20) en dat ze die dreigbrief aan het huis van uw maternale oom konden achterlaten (CGVS, p. 19), kan u niet overtuigen om welke reden IS tegen u niet meer ondernam dan

dat. U stelt dat ze u of uw familie verder niet meer hebben benaderd en nooit naar uw huis zijn gekomen (CGVS, p. 19-20), hoewel er drieënhalve maanden zaten tussen het incident in de Andrano bazaar en uw vertrek (CGVS, p. 13). Gevraagd om welke reden IS niet naar u kwam, gelet op het feit dat uw broer eerder al van hen ontsnapt was ontsnappen, stelt u dat IS niet naar iemand thuis kon komen om die daar te ontvoeren door de aanwezigheid van de lokale politie (CGVS, p. 20). Die verklaring roept echter de vraag op om welke reden een strategische actor als IS zo weinig doortastend te werk gaat, indien ze u werkelijk viseerden, en u zodoende de kans geeft om net als uw broer van hen te ontsnappen. Gevraagd om welke reden IS 's nachts wel brieven kon brengen maar de huizen niet binnen kon komen om de mensen te ontvoeren, verklaart u dat de mensen thuis wapens hadden en er dus mogelijks gevochten kon worden: "Dus dat was een risico voor hen en dat deden ze niet" (CGVS, p. 20). Die uitklaring valt echter nauwelijks te rijmen met het eerder door u geschetste beeld van de wreedheid van IS (CGVS, p. 11-12): u sprak namelijk over talrijke ontvoeringen en aanvallen door IS tegen mensen in uw dorp en regio (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over de aanvallen van IS, stelt u dat IS niet binnen in de huizen kon omdat ze beschoten konden worden vanuit de checkpoints in de bergen (CGVS, p. 20). Die uitklaring valt evenmin te rijmen met uw eerdere verklaringen over de veiligheidssituatie in uw regio (CGVS, p. 11), waardoor het vermoeden gesterkt wordt dat het hier om een ad hoc uitklaring gaat. Bovendien verklaart u dat IS iemand makkelijker kon ontvoeren "in het veld of het land of de bazaar" (CGVS, p. 20). Het CGVS merkt daarover op dat het weinig aannemelijk is dat IS mensen niet in hun huizen kon ontvoeren, omdat ze daar beschoten konden worden vanuit de bergen, maar dat ze geen gevaar liepen beschoten te worden in de velden of in de bazaar. Bovendien kan u niet aannemelijk maken om welke reden IS u eerder bij de Andrano bazaar dan niet meteen had ontvoerd, zeker aangezien IS wist dat uw broer al was ontsnapt na één bedreiging en ze u, volgens uw verklaringen, thuis niet konden ontvoeren (CGVS, p. 20). Het is weinig waarschijnlijk dat een strategische actor als IS dermate aarzelend zou optreden indien ze u daadwerkelijk viseerden, wat de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees voor vervolging door IS sterk op de helling zet. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat IS na die dreigbrief nooit u of uw familie heeft benaderd, op zoek naar u (CGVS, p. 19-20), ook niet na uw vertrek (CGVS, p. 8-9). Wanneer u uiteindelijk wordt gevraagd om welke reden IS niet meer moeite deed om u te vinden na die brief of na uw vertrek, stelt u dat daarna de machtsovername plaatsvond en dan de andere onderdrukkers kwamen (CGVS, p. 21). Hiermee geeft u zelf reeds aan dat uw vrees ten opzichte van IS sinds de machtsovername niet meer actueel genoemd kan worden. Bovendien had IS tussen het pak slaag in de Andrano bazaar en uw uiteindelijke vertrek uit Afghanistan nog drieënhalve maand tijd om iets tegen u te ondernemen (CGVS, p. 13), en vond de machtsovername pas plaats een maand na uw vertrek (CGVS, p. 7) waarin ze u eveneens konden komen zoeken. Het is bijzonder onaannemelijk dat een strategische actor als IS dermate aarzelend zou optreden indien die u werkelijk viseerde. Expliciet gevraagd of u nu nog concrete redenen hebt om IS te vrezen na de machtsovername door de Taliban, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 21), maar het feit dat IS sinds uw vertrek niets meer ondernam om u te zoeken (CGVS, p. 8-9) ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees ten opzichte van IS enkel verder. Omwille van bovenstaande onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw persoonlijke problemen met IS, omwille van het eerdere werk van uw vader voor de lokale politie, en de door u daaraan gelinkte vrees voor vervolging.

Bovendien brengt u verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de Taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Zo haalt u op geen moment tijdens uw persoonlijk onderhoud een vrees voor vervolging door de Taliban aan, noch in uw hoofde, noch in hoofde van uw familieleden (CGVS, p. 1-23). Gevraagd of uw familie enige problemen had sinds uw vertrek, stelt u: "Daarna was de val van de regering en tot nu is er niets speciaal gebeurd" (CGVS, p. 8). Wanneer u later expliciet wordt gevraagd of uw familie ooit problemen heeft gehad met de Taliban, antwoordt u slechts in algemene zin dat de Taliban de grotere onderdrukkers zijn, ook met de lokale politie vechten en eveneens tegen de mensen van de vorige regering zijn (CGVS, p. 21), maar laat u het na concrete informatie te geven. Gevraagd of u zelf ooit problemen had met de Taliban, stelt u: "Ik had geen problemen toen met de Taliban, want ze waren daar niet" (CGVS, p. 21). U stelt echter wel dat u sinds de machtsovername ook de Taliban vreest aangezien ze eveneens tegen de mensen van de vorige regering waren (CGVS, p. 21). Wat dat betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de Taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u of uw familie concrete problemen had of heeft met de Taliban, in algemene zin of met betrekking tot het werk van uw vader bij de lokale politie. Volgens uw verklaringen vocht uw vader als lid van een lokale verzetsbeweging tegen IS (CGVS, p. 14), niet tegen de Taliban, waardoor er geen concrete indicaties zijn voor een vrees voor vervolging door de Taliban in hoofde van uw vader of in uw hoofde. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, die inmiddels zes of zesenhalf jaar overleden is (CGVS, p. 16), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken, in het bijzonder gezien u of uw familie nooit problemen hebben gehad met de Taliban voor of na uw vertrek, en dus voor of na de machtsovername door de Taliban. Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft

aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de Taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Voorts haalt u in het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat u foto's en documenten over uw leven in België neerlegt (zie administratief dossier, groene map, documenten 4-5) om aan te tonen dat u hier een gelukkig leven leidt en geïntegreerd bent (CGVS, p. 4). Zoals hieronder aangegeven (zie verder), kan het loutere feit dat u enige tijd in het Westen zou hebben verbleven niet volstaan om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood zou hebben aan internationale bescherming. U blijft hiertoe in gebreke. Gevraagd om meer te vertellen over uw integratie in België, verklaart u hier vrijheid te hebben, blij te zijn en te doen wat u wilt: "het leven gaat zoals ik wil" (CGVS, p. 21). Gevraagd meer uitleg te geven over welk soort vrijheid u hier hebt, zegt u dat u hier naar school kan gaan, verschillende activiteiten met uw vrienden kan doen en rond te reizen (CGVS, p. 21). De foto's die u neerlegt (zie administratief dossier, groene map, document 5) tonen u met andere jongeren in de school- en vrijetijdscontext en u zegt zelf dat ze gaan over uw "engagement met de activiteiten hier" (CGVS, p. 4). De documenten in verband met uw taalcursus bij LIGO in Brussel (zie administratief dossier, groene map, document 5) toont slechts aan dat u hier lessen Nederlands volgt. Deze elementen, documenten en foto's kunnen echter niet volstaan om aan te nemen dat u daadwerkelijk verwesterd zou zijn. In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers op geen enkele manier aan dat de vrijheden die u hier hebt deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat uw levensstijl hier een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw taskara en vaccinkartaal (zie administratief dossier, groene map, documenten 1-2) tonen hoogstens uw nationaliteit, herkomst en identiteit aan en die worden hier niet betwist door het CGVS. Aan de foto die u voorlegt om het incident bij de Andrano bazaar te staven (zie administratief dossier, groene map, document 3), kan echter geen geloof worden gehecht gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen over dat element (zie boven). Wat die foto betreft dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Die foto toont slechts aan dat u ooit verwondingen opliep. Het kan dan ook niet met zekerheid gesteld worden dat de verwondingen die op de foto te zien zijn, enig verband houden met uw asielrelaas. Over de foto's en documenten over uw leven in België (zie administratief dossier, groene map, documenten 4-5) moet vastgesteld worden dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofd kan worden afgeleid. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Dat uw broer [A.I.] hier in het verleden wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegewezen, is niet voldoende om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofd. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites, en op basis van de heersende veiligheidsomstandigheden in het land van herkomst, worden beoordeeld. Uit het feit dat uw broer indertijd wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend, kan daarom niet automatisch volgen dat u ook zelf momenteel nood zou hebben aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in

het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_an

d_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd

door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 7), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien verklaart u contact te onderhouden met uw familie in Afghanistan (CGVS, p. 8). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep in casu

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt en waarbij hij in vergelijking met de bestreden beslissing bijkomend verwijst naar *“EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024”, EUAA COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024”, “EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023”, “UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023”* alsook de *“COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023”*. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet besluiten dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop noch informatie die niet in lijn ligt met de informatie die blijkt uit de door verweerder aangebrachte bronnen, die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen.

3. Beoordeling

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet alsook van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst stelt verzoeker dat zijn nationaliteit, herkomst en etniciteit niet worden betwist.

Onder het kopje *“risico op vervolging- art.48/3 Vw”* wijst verzoeker op de instabiele politieke situatie in Afghanistan en verklaringen van het talibanbewind net na de overname van de macht, die in schril contrast staan met wat zich werkelijk voordoet op het terrein, met name de schending van de universele mensenrechten. Hij wijst in het bijzonder op een gesprek van de woordvoerder van de taliban met een Oostenrijkse krant eind augustus 2021 waarin deze woordvoerder aankondigt dat de taliban de Afghanen die terugkeren naar Afghanistan zullen vervolgen. Hij is van oordeel dat deze verklaring, genoteerd door een betrouwbare bron, minstens een begin van bewijs vormt van een reëel risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan. De nood aan internationale bescherming moet ruim worden geïnterpreteerd en verzoeker verdient naar zijn oordeel het voordeel van de twijfel. Volgens hem bevestigt 's Raads arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022 – waaruit hij citeert – zijn stelling dat er weinig tot geen informatie beschikbaar is over het lot van Afghanen die terugkeren vanuit het Westen. Minstens legt verweerder deze informatie niet voor, zo benadrukt verzoeker.

Verder gaat verzoeker in op het risico op vervolging omwille van verwestering. Hij wijst erop dat verweerder aangeeft dat bij de beoordeling van dit risico rekening moet worden gehouden met een aantal risicobepalende factoren, die hij opsomt en waarbij hij citeert uit het rapport van EUAA, Country Guidance: Afghanistan van april 2022, p. 81, waarvan hij stelt dat ook verweerder ernaar verwijst. Vervolgens citeert verzoeker opnieuw uit voormeld arrest van de Raad waarvan hij stelt dat het *“de verwestering als mogelijke*

vervolgingsgrond" interpreteert. Verzoeker besluit dat of een Afghaan als verwesterd zal worden gepercipieerd afhangt van persoonlijke elementen en dat dit in concreto aannemelijk moet worden gemaakt.

Vervolgens zoomt verzoeker in op zijn concreet geval op het vlak van verwestering dat hierna onder punt 3.1.2. wordt besproken.

Onder het kopje "*humanitaire crisis- art.48/4, §2, b) Vw*" wijst verzoeker op de ernstige humanitaire crisis in Afghanistan als gevolg van een gebrek aan toegang tot voedsel, droogte, internationale sancties en werkloosheid.

Verzoeker citeert uit het EASO COI-rapport van januari 2022. Hij wijst erop dat het aantal Afghanen in acute hongersnood blijft stijgen en maakt hierbij gebruik van de IPC (Integrated Food Security Phase Classification)-tabel. Hij stipt tevens de publicatie van Human Rights Watch aan van midden maart 2022, de verklaring van de speciale gezant van de VN van 15 maart 2022 alsook diverse publicaties over wanhopige gezinnen die van alles doen om aan voedsel te komen, wat aanleiding heeft gegeven tot het oprichten van een noodfonds door World Vision. Hij is van oordeel dat de ernst van de humanitaire crisis in Afghanistan bijgevolg moeilijk kan worden ontkend. Verzoeker vraagt zich vervolgens af of de humanitaire crisis in Afghanistan valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij bevestigt eerst dat de huidige humanitaire crisis inderdaad is te wijten aan een complexe wisselwerking tussen verschillende actoren.

Vervolgens betoogt hij: *"De belangrijkste oorzaak voor de huidige humanitaire crisis is de economische ineenstorting van Afghanistan ingevolge internationale financiële sancties (tegen de Taliban) wegens het onvermogen of nalaten van de huidige Talibanregering om compromissen te sluiten en/of toegevingen te doen op vlak van mensenrechten"*, waarbij hij verwijst naar een bijdrage van Human Rights Watch van 1 maart 2022. Uit hun conclusie, zo stelt verzoeker, blijkt duidelijk dat *'derden'* verantwoordelijk zijn voor de humanitaire crisis in Afghanistan, waarbij verzoeker ook hun aanbevelingen opsomt. Verzoeker betoogt voorts dat de taliban weigerachtig staan tegenover hulp van internationale organisaties en dat ze de weinige humanitaire hulp die het land wel bereikt verder bemoeilijken. Dit wordt volgens hem bevestigd door een arrest van de Raad van oktober 2022. Hij meent daarom dat er geen twijfel is dat het gedrag van de taliban de hoofdoorzaak is van de huidige humanitaire crisis in Afghanistan en dat in weerwil van de motivering van de bestreden beslissing deze crisis wel degelijk valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker gaat in het verzoekschrift totaal niet in op de uitgebreide vaststellingen die verweerder doet in de bestreden beslissing om te komen tot de conclusie dat verzoekers vrees om bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door ISKP omdat zijn, ondertussen door ISKP gedode, vader zich aansloot bij de lokale politie en meevocht in het verzet tegen ISKP, niet aannemelijk is. De Raad sluit zich aan bij de gedane vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier.

3.1.2. Personen van wie wordt aangenomen dat ze religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden en personen (die worden gezien als) beïnvloed door buitenlandse waarden (ook wel verwestering) genoemd

Voor wat betreft deze problematiek, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die steun vinden in de daarin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;

- een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Uit de informatie die door beide partijen aan de Raad wordt voorgelegd, blijkt niet dat over voormelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. De door verzoeker aangehaalde bronnen stellen nergens dat terugkeerders uit het Westen automatisch worden vervolgd of het risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing concreet vast:

*“Voorts haalt u in het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat u foto's en documenten over uw leven in België neerlegt (zie administratief dossier, groene map, documenten 4-5) om aan te tonen dat u hier een gelukkig leven leidt en geïntegreerd bent (CGVS, p. 4). Zoals hieronder aangegeven (zie verder), kan het loutere feit dat u enige tijd in het Westen zou hebben verbleven niet volstaan om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood zou hebben aan internationale bescherming. U blijft hiertoe in gebreke. Gevraagd om meer te vertellen over uw integratie in België, verklaart u hier vrijheid te hebben, blij te zijn en te doen wat u wilt: "het leven gaat zoals ik wil" (CGVS, p. 21). Gevraagd meer uitleg te geven over welk soort vrijheid u hier hebt, zegt u dat u hier naar school kan gaan, verschillende activiteiten met uw vrienden kan doen en rond te reizen (CGVS, p. 21). De foto's die u neerlegt (zie administratief dossier, groene map, document 5) tonen u met andere jongeren in de school- en vrijetijdscontext en u zegt zelf dat ze gaan over uw "engagement met de activiteiten hier" (CGVS, p. 4). De documenten in verband met uw taalcursus bij LIGO in Brussel (zie administratief dossier, groene map, document 5) toont slechts aan dat u hier lessen Nederlands volgt. Deze elementen, documenten en foto's kunnen echter niet volstaan om aan te nemen dat u daadwerkelijk verwesterd zou zijn. In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers op geen enkele manier aan dat de vrijheden die u hier hebt deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige Problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat uw levensstijl hier een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.
(...)*

“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.”

In de aanvullende nota, die verwijst naar de recentste beschikbare informatie, wordt bevestigd : “Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.”

In het verzoekschrift kan worden gelezen:

“Verzoekende partij werd gehoord door verwerende partij op 26 april 2023. Ondanks de aanzet tot integratiedossier en ondanks de expliciete vermelding van verzoeker dat hij een aantal cruciale vrijheden in België geniet, die hij niet in Afghanistan geniet, werd op geen enkele manier grondig onderzocht of verzoeker een risico op vervolging loopt omwille van verwestering en/of als dusdanig te worden gepercipieerd door de overheid en/of de lokale gemeenschap in Afghanistan. Nochtans zijn er elementen in het administratief dossier aanwezig die zouden kunnen wijzen op een mogelijke verwestering: verzoeker kwam op jonge leeftijd naar België en verblijft hier inmiddels meer dan anderhalf jaar. Verzoeker was bovendien minderjarig toen hij Afghanistan verliet. Minstens kan van verwerende partij verwacht worden dat zij dit risico onderzoekt in het kader van haar medewerkingsplicht. Verzoeker verliet Afghanistan voorafgaand aan de machtsvername, zodat niet van hem verwacht kan worden dat hij alle nieuwe vervolgingsgronden sedert de machtsvername, zomaar correct kan inschatten. Verwerende partij beschikt dienaangaande over veel meer informatie dan verzoeker en, in het licht van haar onderzoeks- en medewerkingsplicht, dient zij elk mogelijk risico op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan te onderzoeken en motiveren.”

Op 12 juni 2024 dient verzoeker via de aanvullende nota de volgende stukken in, begeleid van de volgende commentaar:

"In navolging van het eerder ontwikkelde middel omtrent de verwestering van verzoeker, heeft verzoekende partij de eer het verwesteringsdossier toe te voegen.

Verzoeker volgt op intensieve wijze taalonderwijs (stuk 1). Hij wordt daar omschreven als een vriendelijke jonge man, die altijd klaar staat om te helpen.

Hij volgt 18u per week Nederlands in de module NT2.

Verzoeker doet vaak uitstappen met zijn klas en begint al behoorlijk Nederlands te spreken.

Ter illustratie van zijn activiteiten, legt verzoeker een fotocollage voor van uitstapjes met vrienden en klasgenoten (stuk 2).

Verzoeker verliet Afghanistan nog voor de machtsovername in juni-juli 2021. Dat betekent dat hij ondertussen 3 jaar geleden Afghanistan verlaten heeft. Hij verblijft intussen reeds meer dan 2,5 jaar in België en doet heel hard zijn best om de taal te leren en zich verder te integreren. Hij voelt zich goed in België.

Het is absoluut heel onzeker en onduidelijk of verzoeker in staat zou zijn alle ervaringen, vrijheden en opvattingen die hij hier in België heeft opgedaan, zomaar zou kunnen verbergen wanneer hij opnieuw in Afghanistan zou moeten leven. Bij een terugkeer naar Afghanistan is een geen inlooperperiode, geen proefperiode en het minste gedrag dat aanleunt bij een westerse gedraging zal hem het risico opleveren gestigmatiseerd en geveiseerd te worden door de taliban en/of zijn lokale gemeenschap. Dit risico is des te moeilijker te beoordelen, aangezien verzoeker nooit in het Afghanistan van vandaag - onder centraal gezag van de Taliban - heeft geleefd

Er dient te worden vastgesteld dat er bijzonder weinig of geen informatie voorhanden is om dit risico in te schatten.

Zo weten we zelfs niet hoeveel Afghanen er al zijn teruggekeerd vanuit Europa naar Afghanistan, nadat zij eerder het land ontvluchtten. Zijn er al Afghanen die (gedwongen) terugkeerden van Europa naar Afghanistan, nadat zij eerder het land ontvluchtten? Er lijken hierover geen data beschikbaar, minstens dient te worden vastgesteld dat verwerende partij deze niet voorlegt. Nog steeds is er geen enkel cijfer beschikbaar van Afghanen die gedwongen worden gerepatriëerd vanuit het Westen naar Afghanistan.

Onze buurlanden lijken te beseffen dat er minstens gerede twijfel bestaat over hun lot. Uit recente cijfers blijkt bvb. dat Duitsland een erkenningsgraad heeft voor Afghanen van 96%. Nederland heeft een erkenningsgraad van 99,2%(!) en Frankrijk 68%. België bengelt helemaal achteraan de Europese klas met een erkenningsgraad van om en bij de 40%. België doet nog net iets beter dan Roemenië met 38%.

De ons omringende landen lijken inderdaad beducht voor het lot van terugkerende Afghanen. Die gerede twijfel lijkt ook gegrond na eerdere uitspraken van de woordvoerder van de Taliban, waar ook naar wordt verwezen in het oorspronkelijke verzoekschrift."

Het betreft de volgende stukken:

- Een brief opgesteld door E.V.d.H. en L.D.G. op 3 juni 2024. Ze zijn werkzaam bij het Centrum voor Basiseducatie Brusselleer waar verzoeker ondertussen het tweede schooljaar taalles volgt. De Raad leest hierin dat verzoeker sinds 1 september 2023 een intensief traject Nederlandse taal volgt van 18 lessen per week. Zij geven aan dat verzoeker weinig tot geen schoolse vaardigheden had, vandaar dat hij startte in het alfabetiseringstraject. E.V.d.H. en L.D.G. zien een grote evolutie in zijn Nederlandse kennis, melden dat hij qua technisch lezen en schrijven snel vooruit gaat en dat hij bijna alle letters van het alfabet kent daar waar hij aanvankelijk geen enkele klank-tekenkoppeling kon maken. Zij omschrijven verzoeker voorts als een vriendelijke, enthousiaste en lieve cursist die altijd klaar staat om te helpen en altijd aanwezig is bij uitstapjes.

- Zeven deelcertificaten die aantonen dat verzoeker verscheidene lesmodules aangeboden door het Centrum voor Basiseducatie Brusselleer succesvol heeft beëindigd. Het betreft volgende modules: "NT2 Alfa-Schriftelijke zelfredzaamheid 2", afgeleverd op 1 maart 2024, "Gezond leven", afgeleverd op 26 februari 2024, "NT2 Alfa-Mondeling 5 Waystage publiek", afgeleverd op 23 mei 2024, "Waar sta ik?", afgeleverd op 23 mei 2024, "NT2 Alfa-Mondeling 4 Breakthrough persoonlijk", afgeleverd op 27 februari 2024, "NT2 Alfa-Mondeling 3 Breakthrough persoonlijk", afgeleverd op 21 november 2023, "NT2 Alfa-Technisch lezen en schrijven 1", afgeleverd op 29 februari 2024.

- Een inschrijvingsformulier afgeleverd door het Centrum voor Basiseducatie Brusselleer voor het schooljaar 2023-2024 voor de module "NT2 Alfa-Mondeling 3 Breakthrough persoonlijk".

- Twaalf andere inschrijvingsformulieren afgeleverd door het Centrum voor Basiseducatie Brusselleer voor het schooljaar 2023-2024 voor volgende modules: NT2 Alfa-Mondeling 3 Breakthrough persoonlijk, "open module Wiskunde Alfa jong", "NT2 Alfa-Schriftelijke zelfredzaamheid 2", "Maatschappijoriëntatie: Samenleven", 2x "NT2 Alfa-Technisch lezen en schrijven 1", "Gezond leven", 2x "NT2 Alfa-Mondeling 2 Breakthrough persoonlijk", "Maatschappijoriëntatie: Gezondheid", "Maatschappijoriëntatie: Omgaan met veranderingen", "NT2 Alfa-Technisch lezen en schrijven 2", "NT2 Alfa-Mondeling 5 Waystage publiek", "Waar sta ik?", "Open Wiskunde".

- 23 foto's waarop verzoeker te zien is op wat uitstapjes, sportactiviteiten met klasgenoten en vrienden, onder wie meisjes, lijken te zijn. Een foto betreft een post op sociale media van Ligo Brusselleer met een foto van verzoeker met twee andere jongens waarop verzoeker wordt voorgesteld. Een andere foto lijkt tevens een post op sociale media van verzoeker die een workshop bij Fedasil volgt. Een laatste foto betreft een post op sociale media door "jeunesse micro" in verband met een te beluisteren podcast.

Ter terechtzitting maakt verzoeker gebruik van de tolk. De raadsvrouw benadrukt dat hij redelijk jong is toegekomen in België, dat hij alhier perfect is aangepast, is geïntegreerd in onze samenleving, dat hij zich westerse normen en waarden heeft eigen gemaakt en dat dit alles “*een serieus probleem*” is in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Dat verzoeker Nederlands spreekt, school loopt, verschillende modules heeft gevolgd bij het Centrum voor Basiseducatie Brusseler en zich heeft ingeschreven voor nog meer modules, en dat hij een sociaal leven heeft, is lovenswaardig maar hiermee toont hij niet aan dat hij daadwerkelijk is verwesterd, dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Er kan nergens uit worden afgeleid dat verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft die een uiting is van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of zijn omgeving in zijn regio van herkomst, een afwijkende religieuze overtuiging heeft of tot een specifieke sociale groep behoort. Hij maakt evenmin concreet aannemelijk dat dergelijke gedachte, opvatting of mening of religieuze overtuiging hem kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap in zijn regio van herkomst.

Hierbij stipt de Raad aan dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten ongeveer een maand voor de machtsovername door de taliban, die plaatsvond in augustus 2021. Verzoeker heeft tot ongeveer de leeftijd van 19 jaar in Afghanistan verbleven. In de bestreden beslissing is dus sprake van een materiële fout waar hierin kan worden gelezen: “*Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven.*” Hij heeft het land immers verlaten in juli 2021 en uit het leeftijds-onderzoek uitgevoerd op 28 januari 2022 door het Militair Hospitaal Koningin Astrid bleek dat verzoeker op dat moment een leeftijd had van 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,2 jaar. Hieruit kan dus worden afgeleid dat hij reeds in Afghanistan was gevormd naar de plaatselijke waarden en normen. Verder is verzoekers verblijf in België sinds 6 december 2021, in casu twee en een half jaar, niet van een zodanig lange duur dat hij dermate zou zijn verankerd in de Belgische samenleving dat hij totaal vervreemd zou zijn van de plaatselijke normen en waarden en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker heeft ook nog een familiaal netwerk in zijn regio van herkomst. Hij verklaarde nog contact te hebben met zijn moeder en maternale oom. Verzoeker slaagt erin met hen contact te hebben wanneer zij naar de stad gaan (CG, gehoorverslag p. 8). Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dit. Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan zoals vormgegeven door de taliban en deze in acht te nemen.

Waar verzoeker verwijst naar diverse bronnen die handelen over de situatie in Afghanistan waaruit blijkt dat de taliban hun beloften niet nakomen waardoor bepaalde personen met een risicoprofiel zoals personen die voor de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten hebben gewerkt en journalisten alsnog worden vervolgd en dat meisjes geen toegang krijgen tot secundair onderwijs, is het zo dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de aangereikte landeninformatie blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, lijfstraffen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, maar niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De beoordeling van het risico is bijgevolg afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden. Hij moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat er voor hem omwille van het taliban-bewind een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer bestaat. Door in zijn verzoekschrift louter algemene informatie aan te reiken, zonder deze op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker erop wijst dat er weinig tot geen informatie beschikbaar is over terugkerende Afghanen en in dit verband steun zoekt in het arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022, is het inderdaad zo dat de bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en dat het onduidelijk is of en eventueel welke problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is. Er moet dus met de nodige omzichtigheid worden tewerk gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar echter niet in geslaagd.

In zoverre hij van oordeel is dat zijn profiel als terugkeerder vanuit het Westen niet afdoende werd onderzocht, wijst de Raad erop dat verzoeker reeds verschillende kansen heeft gekregen om zijn situatie als terugkeerder vanuit de westerse wereld in de loop van de administratieve procedure ter sprake te brengen

als reden waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Bovendien kon verzoeker hierover in zijn verzoekschrift bijkomende verklaringen afleggen en via een aanvullende nota, ten laatste ter terechtzitting, nieuwe elementen voorleggen inzake zijn situatie als terugkeerder en zijn daaruit voortvloeiende vrees. Verzoeker heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Waar verzoeker in de aanvullende nota van 12 juni 2024 aanstipt dat de buurlanden van België een hogere erkenningsgraad kennen voor Afghanen, neemt de Raad daarvan akte. Er ligt echter geen informatie voor die meer duiding geeft over de reden hiervoor. De Raad kan hieruit op zich dus niet afleiden, zoals verzoeker doet, *“dat die beter beducht zijn voor het lot van terugkerende Afghanen”*.

De Raad concludeert bijgevolg dat verzoeker niet concreet aantoont dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden geconfronteerd met zodanig ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin maakt hij in concreto aannemelijk dat hij omwille van (gepercipieerde) verwestering dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Hierbij stipt de Raad nog aan dat uit punt 3.1.1. is gebleken dat er geen sprake is van problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst.

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker verwesterd is of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, zijn de vraag of de door hem aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging en zijn verwijzing naar 's Raads arrest van 12 oktober 2022 met nummer 278 653 in dit verband relevant noch dienstig.

Verzoeker kan, aangezien geen concrete elementen voorliggen inzake het (gepercipieerd) overschrijden van religieuze, morele en/of sociale normen of (gepercipieerde) verwestering, niet het voordeel van de twijfel worden toegekend. De cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet zijn niet vervuld.

3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

3.2. Beoordeling in het licht van 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op het gestelde in punt 3.1., kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49). Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within*

the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”).

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.”

Uit informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, die zeker en vast precair is, overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich nog steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïsoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïsoleerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, te meer omdat hij zoals gezegd nog beschikt over een familiaal netwerk aldaar.

Verzoeker voert aan dat de belangrijkste oorzaak voor de huidige humanitaire crisis in Afghanistan de economische ineenstorting is ingevolge internationale financiële sancties (tegen de taliban), dit wegens het onvermogen of nalaten van de huidige talibanregering om compromissen te sluiten en/of toegevingen te doen op het vlak van mensenrechten, maar de Raad leest dit niet als dusdanig in de in het verzoekschrift geciteerde bijdrage van Human Rights Watch van 1 maart 2022, noch in hun aanbevelingen. Ook zij duiden meerdere factoren aan voor de economische ineenstorting in Afghanistan: *“Afghanistan’s economic collapse was caused by a combination of factors and decisions taken by governments and international institutions, outlined below, and on a larger level, by the US and the Taliban’s failure to reach an agreement to avert the humanitarian impacts of the change in governance in August 2021.”* Dat de aanbevelingen van Human Rights Watch ingevolge de humanitaire crisis zijn gericht aan diverse instanties of *“derden”* zoals verzoeker het omschrijft, zoals regeringen, de VN, de Wereldbank en de taliban houdt ook niet in dat de situatie valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat verwijst naar actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van deze wet.

Verzoeker is van oordeel dat de taliban de toelevering van humanitaire hulp bemoeilijken door geweld of bedreigingen tegen het humanitair personeel en verwijst hiervoor naar een arrest van de Raad dat gewag maakt van rapportering van UNOCHA van maart 2022. Dit kan echter geen afbreuk doen aan de beoordeling van verweerder in zijn aanvullende nota van 11 juni 2024 waarbij hij op basis van recentere informatie die in de nota wordt aangehaald, tot de volgende conclusie komt: *“Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo’s of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.”*

Dit alles neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar, waarvan de ernst zeker niet kan worden ontkend, nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asiel-recht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermings-status, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld, hoewel de situatie ter plekke zeer zeker bijzonder onrustwekkend is.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de recentst beschikbare landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt (cf. *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024, p.12).

Verzoeker brengt noch in het verzoekschrift noch in zijn aanvullende nota andersluidende informatie aan waaruit blijkt dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan of in zijn regio van herkomst.

3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet

4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde heeft verzoeker niet aangetoond dat verweerder onzorgvuldig is tewerk gegaan bij de beoordeling of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet. Evenmin wordt aangetoond dat de bestreden beslissing is behept met een motiveringsgebrek.

Het enig middel is bijgevolg ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Kan niet tot een andere conclusie leiden: het betoog van de raadvrouw ter terechtzitting waarin ze benadrukt dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Zoals gezegd is het waar dat de bronnen aangeven dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en dat het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (cf. o.a. COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36). Er moet dus zeker met de nodige omzichtigheid worden tewerk gegaan waarbij het in de huidige stand van zaken in de eerste plaats aan een verzoeker toekomt om concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Verzoeker is daar niet in geslaagd (cf. bespreking punt 3.1.2).

Verzoeker heeft geen elementen bijgebracht in het kader van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet die verder onderzoek door het CG noodzakelijk maken. Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van

artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De Raad benadrukt ten slotte dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, grondig moet worden onderzocht bij het nemen van een terugkeer- of verwijderingsmaatregel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

S. KEGELS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

M. EKKA